

ри тъй, добрый египтянине! великодушныйтъ съперникъ трѣба, ако е възможно да са спасе! предлежи война помежду Бакха и Изиды.

— Да видими! отговори египтянинътъ.

Отъ изново са потеглихъ лостовѣтъ, и са отворихъ пятныйтъ врата. Египтянинътъ излѣзе и злочестата Недя са исправи предъ него.

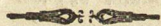
— Ще ли го исцѣришь? извика тя, като си сплете ржцѣтъ.

— Ела подирѣ ми, момиченце, у дома. Ще ти прикажѣмъ нещо, интересътъ ти го иска.

— Ще ли го спасешъ?

Никакъвъ отговоръ не стиги до слуха на внимателното момиче, Арбакъ трѣгнѣ, и ти като помисли малко, послѣдува го мълчешката.

«Трѣба да държѣ на здраво мѣсто туй момиче, за да не обади на живѣ чловѣкъ работата за либичето, а колкото за тщеславнат а Юлія ти нема, да издаде себе си.»

ГЛАВА 8.

Классическо погребеніе.

Когато египтянинътъ ковеше тѣзи козни жалостъта и смъртъта владѣяхъ въ къщата на Иона. Утрината на описаната нощъ бѣше назначена за тризненния обредъ и за погребеніето на Аникида. Мъртвеца быде пренесекъ отъ храма на Изиды въ къщата на най-ближната му роднина, и Иона въ едно време чу смъртъта на брата си и обвиненіето на годеника си въ убиванъето му. Първыйтъ ударъ на скърбъта, който смаза душата ѣ, не ѣ даде възможность да помисли друга второстепенна мысль, и благочестивото мълченъе на слугытъ не ѣ позволяваше да научи сичкытъ подробности на обвиненіето противъ Главка, и нито болѣстъта му, нито безуміето което го бѣ слетило, нито належащата му сѣдба познаваше. Тя чу само обвиненіето противъ него, и го отблъснѣ тосъ часъ съ негодованіе, а като са научи че обвинительтъ е Арбакъ не ѣ трѣбаше вече друго за да са убѣди и увѣри че сжщійтъ убійца е Арбакъ; но грижата на древнытъ за отдаванъето на погребалнытъ почести на помена на умрѣлытъ роднины бѣ извънредно голѣма и важна, и заради туй Иона бѣ длѣжна да ограничи въ чертога, дѣто лежеше мъртвецътъ, и скърбъта си и подозрѣніята си. Горката! не бѣ предъ